

KAPITEL 1

VAD ÄR APOLOGETIK?

Var alltid beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp (1 Pet 3:15).

Jag håller en kurs som kallas ”Trons försvarare” för ett hundratal personer, alltifrån gymnasieelever till pensionärer, i vår hemförsamling i Atlanta, USA. Vi samtalar om vad Bibeln lär (kristen troslära) och hur man försvarar denna lära (kristen apologetik). Ibland begriper inte folk som inte deltar i kursen vad vi sysslar med. När en flott dam fick höra att jag undervisar i kristen apologetik, fnyste hon förtretat: ”Jag ber då aldrig om ursäkt (eng. apologize) för min tro!”

Apologetik betyder försvar

Det är inte svårt att förstå orsaken till hennes lilla missförstånd. ”Apologetik” låter ju nästan som ”apologize” (att be om ursäkt). Men apologetik är inte detsamma som konsten att förklara för någon att man är ledsen för att man är kristen! Nej, *apologetik* kommer från det grekiska

ordet *apologia*, som betyder försvar, till exempel i en domstol. Kristen apologetik innebär att man lägger fram skäl för att den kristna tron är sann.

Bibeln uppmanar oss faktiskt att vara beredda att ge sådana skäl om någon icke-troende vill få reda på varför vi tror som vi gör. På samma sätt som en tävlingsfäktare har lärt sig att både parera varje attack och själv gå till motattack, måste vi alltid vara redo att göra likadant. Första Petrusbrevet 3:15–16a säger: ”Var alltid beredda att lägga fram ett försvar [*apologia*] för var och en

APOLOGETIK

Apologetik kommer från det grekiska ordet *apologia*, som betyder försvar, till exempel i en domstol. Kristen apologetik handlar om att ge skäl för den kristna trons sanning.

som frågar efter skäl för det hopp ni bär på. Men gör det med ödmjukhet och respekt” (egen översättning).

Lägg märke till vilken attityd vi bör ha när vi lägger fram vårt försvar. Vi bör vara ödmjuka och respektfulla. Apologetik är inte konsten att göra någon annan ledsen för att man är kristen! Man kan lägga fram ett försvar för den

kristna tron utan att hamna i försvarsställning. Man kan lägga fram argument för kristen tro utan att bli trätgirig.

När jag i den här boken talar om argument för den kristna tron, är det viktigt att förstå att jag inte menar i trätgirig mening. Vi bör aldrig träta med icke-troende om vår tro. Det gör bara människor

arga och stöter bort dem. Som jag ska förklara senare i kapitlet är ett argument i filosofisk bemärkelse ingen strid eller häftig ordväxling. Det är bara en serie påståenden som leder fram till en slutsats, inget annat.

Om man har goda argument till stöd för sin tro, blir man ironiskt nog mindre benägen att bli grälsjuk eller upprörd. Jag upplever att ju bättre mina argument är, desto mindre trätgirig blir jag. Ju bättre mitt försvar är, desto mindre hamnar jag i försvarsställning. Om man har goda skäl för vad man tror på och har svar på den icke-troendes frågor och invändningar, finns det liksom ingen anledning att hetsa upp sig. I stället kan man behålla lugnet och tryggheten när man blir attackerad, eftersom man är säker på att man har svar.

Jag deltar ofta i debatter på olika universitet i ämnen som ”Finns Gud?” eller ”Kristen tro kontra ateism”. Ibland under frågestunden ställer sig stu-

denter i publiken upp och går till angrepp mot mig personligen eller börjar häva ur sig en massa oförsämdheter. Jag blir inte arg på dessa studenter utan brukar snarare tycka synd om dem eftersom de är så vilsna. Om man har goda skäl för vad

man tror på, upplever man snarare genuint medlidande än ilska mot dessa icke-troende, som så många gånger är vilseledda. God apologetik handlar om att ”tala sanning i kärlek” (Ef 4:15, eng övers).

DISKUTERA

Varför behövs ödmjukhet och respekt när vi talar med icke-kristna om vad vi tror på? Har du någon gång sett en kristen göra detta utan ödmjukhet och respekt? Hur gick det?

DISKUTERA

Hur brukar det kännas när någon ifrågasätter eller driver med dina kristna trosuppfattningar?

Är apologetiken biblisk?

Somliga anser att apologetiken är obiblisk. De tycker att man bara ska predika evangeliet och sedan låta den helige Ande göra sitt verk! Men jag anser att Jesu och apostlarnas eget exempel understryker värdet av apologetik. Jesus själv hänvisade till under och uppfyllda profetior för att bevisa att hans påståenden var sanna (Luk 24:25–27; Joh 14:11). Apostlarna då? Ja, i umgänget med andra judar använde de sig av uppfyllda profetior, Jesu under och framför allt av Jesu uppståndelse för att bevisa att Jesus var Messias. Ta till exempel Petrus predikan på pingstdagen som återges i Apostlagärningarna 2. I vers 22 hänvisar han till Jesu under. I vers 25–31 hänvisar han till uppfyllda profetior. I vers 32 hänvisar han till Jesu uppståndelse. Med hjälp av dessa argument försökte apostlarna visa sina judiska landsmän att den kristna tron är sann.

I umgänget med icke-judar försökte apostlarna visa att Gud finns genom att hänvisa till hans händers verk i naturen (Apg 14:17). I Romarbrevet 1 säger Paulus att människor enbart utifrån naturen kan förstå att Gud finns (Rom 1:20). Paulus hänvisade också till ögonvittnesskildringar av Jesu uppståndelse för att ytterligare bevisa att den kristna tron är sann.

Det framgår alltså klart att både Jesus och apostlarna inte tvekade att ge bevis för att budskapet de förkunnade var sant. Därmed inte sagt att de inte litade på att den helige Ande skulle föra människor till tro. De litade snarare på att den helige Ande skulle *använda sig* av deras argument och bevis för att föra människor till tro.

Varför är apologetiken viktig?

Det är livsviktigt att dagens kristna får träning i apologetik. Varför då? Låt mig ange tre skäl:

1. *För att påverka kulturen.* Det har väl knappast undgått någon att det pågår ett så kallat kulturkrig i det västerländska samhället. En del kanske inte gillar den militaristiska liknelsen, men faktum är att det rasar en våldsam kamp om västerlandets själ just nu. Kampen är inte bara politisk. Den har

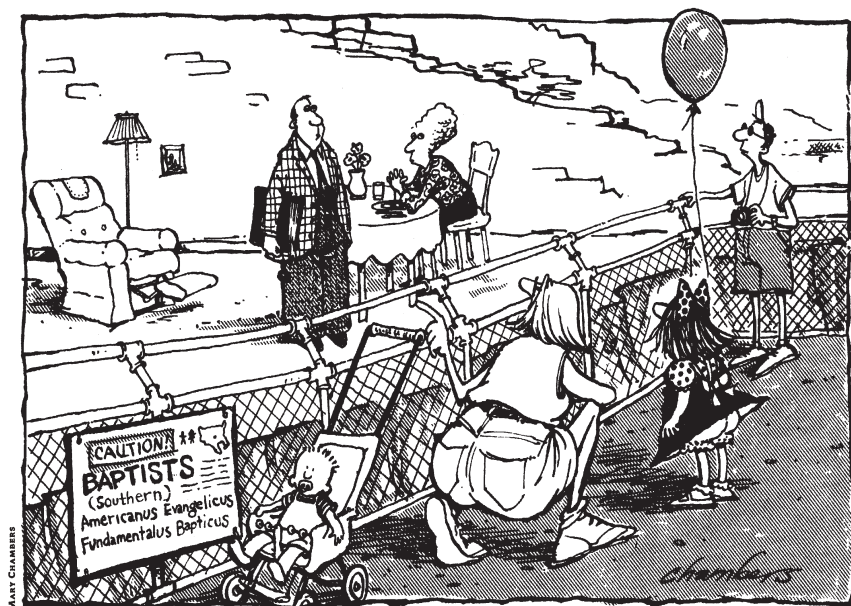
DISKUTERA

Vilka sorters argument använder Paulus i Apg 17:22–31 för att övertyga icke-judar om att evangeliet är sant? Hur liknar och hur skiljer sig hans argument från dem som Petrus använder när han talar till judar i Apg 2:14–29? Vad kan man lära sig om apologetikens plats i evangelisationen?

också en religiös eller andlig dimension. Sekularister har föresatt sig att få bort religionen från det offentliga rummet. De så kallade nyateisterna, företrädna av sådana som Sam Harris, Richard Dawkins och Christopher Hitchens, är ännu mer aggressiva. De vill utrota religionen helt och hållet.

Det västerländska samhället har redan blivit efterkristet. Att tro på någon slags Gud i största allmänhet är fortfarande det normala, men att tro på Jesus Kristus är numera politiskt inkorrekt. Hur många Hollywood-filmer skildrar kristna på ett positivt sätt? Hur många gånger får vi inte i stället se kristna skildras som ytliga, trångsynta, ondskefulla hycklare? Hur ser den allmänna uppfattningen om bibeltroende kristna ut i vår kultur i dag?

Ovanstående skämtteckning visar på ett slående sätt hur kristna uppfattas av samhällets kulturelit idag – som knäppa kuriositeter som normalt funtade människor kan gå och beskåda. Men lägg märke till att de samtidigt är *farliga*. Man får absolut inte ge dem inflytande i samhället. Det är kanske därför man måste stänga in dem i en fälla.

Varför är dessa kulturella faktorer så viktiga? Varför kan vi kristna inte bara vara trogna Kristi efterföljare och strunta i vad som försiggår i kulturen som helhet? Varför kan vi inte bara förkunna evangeliet in i denna mörka, döende värld?

Svaret är därför att *evangeliet aldrig tolkas i ett vakuum*. Det tolkas alltid mot bakgrund av den kultur man är född och uppväxt i. Någon som är uppväxt i en kultur som är positivt inställd till kristen tro är mycket mera öppen för evangeliet än någon som är uppväxt i en sekulariserad kultur. Tar man en person som är genomsekulariserad, kan man lika gärna uppmana honom att tro på vättar och troll som på Jesus Kristus. Så befängt framstår det kristna budskapet i hans ögon.

För att förstå hur kulturen påverkar ditt tänkande, föreställ dig vad du skulle tycka om en troende hindu och anhängare av Hare Krishna-rörelsen, med rakat huvud och saffransgula kläder, kom fram till dig på en flygplats eller ett köpcentrum, gav dig en blomma och inbjöd dig att bli anhängare till Krishna. En sådan inbjudan skulle antagligen förefalla bisarr, kufisk, kanske rent av lite lustig i dina ögon. Men tänk hur annorlunda en människa i Delhi, Indien, skulle reagera om en sådan person kom fram till henne! Eftersom hon ju är uppväxt i en hinduisk kultur, skulle hon kanske ta en sådan inbjudan på stort allvar.

Om Amerika skulle fortsätta att glida djupare in i sekularismen, kan man redan nu avläsa vad som väntar i framtiden genom att se vad som har skett i Europa. Västeuropa har blivit så sekulariserat att det är svårt för evangeliet att ens få en chans att försvara sig. Det har gjort att missionärer måste arbeta många år för ens vinna en handfull själar. Jag har levt tretton år i Europa i fyra olika länder, och jag kan personligen vittna om hur svårt det är för folk att ta till sig det kristna budskapet. Jag har talat vid många universitet runt om i Europa och upplevt att studenternas reaktion ofta har varit förvåning och förvirring. *Är inte kristen tro bara till för gamla tanter och barn?* brukar de tänka. *Hur kan det då komma sig att den här mannen med dubbla doktorat från europeiska universitet står här och försvarar den kristna tron med argument som vi inte kan bemöta?*

Under frågestunden efter en föreläsning som jag hade hållit vid ett universitet i Sverige, ställde en student frågan: "Vad gör du här egentligen?" Något förbryllad svarade jag: "Jag har blivit inbjuden av Religionsvetenskapliga

SEKULARISM

Sekularism är en världsåskådning som inte lämnar utrymme för det övernaturliga – inga under, ingen gudomlig uppenbarelse, ingen Gud.

institutionen att hålla det här föredraget.” ”Nej, det var inte så jag menade”, betonade han. ”Förstår du inte hur ovanligt det här är? Jag vill veta vad som driver dig personligen att komma hit och göra det här.” Jag antar att han aldrig hade sett en kristen filosof förut – faktum är att en ledande svensk filosof har berättat att det inte finns *några* kristna filosofer vid *något* universitet i Sverige. Studentens fråga gav mig chansen att berätta hur jag kom till tro.

Skepticismen på europeiska universitet går så djupt att när jag talade om Guds existens vid Porto-universitetet i Portugal, tog studenterna och ringde (fick jag veta efteråt) till filosofiska institutionen vid universitetet i Louvain, Belgien, dit jag hörde, för att kolla upp om jag var en skojare! Det trodde att jag var en bluffmakare! Jag passade helt enkelt inte in i deras förenklade föreställning om kristna.

Om evangeliet ska uppfattas som ett intellektuellt hållbart alternativ för tänkande människor i dag, är det viktigt att vi som kristna försöker påverka vår kultur på ett sådant sätt att kristen tro inte bara kan avfärdas som ren vid-

skepelse. Det är här som kristen apologetik kommer in. Om kristna kunde tränas att ge tillförlitliga bevis för vad de tror på och fullgoda svar på icke-troendes frågor och invändningar, då skulle den allmänna uppfattningen om kristna långsamt förändras. Kristna skulle upp-

fattas som reflekterande människor att ta på allvar snarare än känslomässiga fanatiker eller fäntrattar. Evangeliet skulle vara ett reellt alternativ att ta till sig.

Därmed inte sagt att folk kommer att bli kristna *på grund av* argument och bevis. Jag säger bara att argument och bevis kommer att bidra till att skapa en kultur där kristen tro uppfattas som rimlig och förnuftig. De skapar en miljö där människor blir öppna för evangeliet. Att få träning i apologetik är därför ett sätt – ett viktigt sätt – att vara salt och ljus i vår kultur i dag.

2. *För att stärka troende.* Man har jättestor nytta av apologetiken i sitt eget kristna liv. Låt mig nämna tre aspekter.

För det första: att veta *varför* man tror, likaväl som *vad* man tror, gör oss frimodigare att berätta om vår tro för andra. Jag ser detta ske gång på gång vid olika universitet när jag håller en offentlig debatt med någon icke-kristen

DISKUTERA

Har du någon gång träffat någon som har avfärdat kristen tro som ren vidskepelse? I så fall när? Hur bemötte du det?

universitetslektor eller professor. Min erfarenhet är att dessa lektorer och professorer kan vara mycket kunniga inom sitt specialområde, men de är nästan helt okunniga när det gäller bevisen för den kristna tron. Den kristna ståndpunkten brukar vinna så stort över den icke-kristna att icke-troende studenter ofta klagar på att debatten måste ha varit uppgjord på förhand, att den varit riggad för att framställa den icke-kristna ståndpunkten i dålig dager! Sanningen är att vi försöker hitta bästa möjliga motståndare, sådana som ofta väljs ut av den ateistiska föreningen på platsen.

Kristna studenter å andra sidan lämnar dessa debatter med högburna huvuden, stolta över att vara kristna. En kanadensisk student sade till mig efter en debatt: ”Jag längtar efter att få berätta om min tro på Kristus!” Folk som saknar träning i apologetik drar sig ofta för att berätta om sin tro eller stå upp för Kristus av rädsla för att någon ska ställa en fråga. Men om man har svar, då är man inte rädd för att ge sig in i lejonets kula – man till och med gillar det! Träning i apologetik hjälper oss därför att bli orädda, frimodiga vittnen för Kristus.

För det andra kan apologetiken hjälpa oss att bevara vår tro när vi tvivlar och har det svårt. Känslor räcker bara till en viss gräns, men sedan behöver man ha någonting mer påtagligt att hålla fast vid. När jag talar i kyrkor runt om i USA, träffar jag ofta föräldrar som säger något i stil med: ”Om du bara hade varit här för två-tre år sedan! Vår son (eller dotter) hade frågor om tron som ingen kunde besvara, och nu är han (eller hon) långt borta från Herren.” Faktum är att det verkar strömma in fler och fler rapporter om kristna som lämnar sin tro. En kristen studentpastor vid Stanforduniversitetet i Kalifornien berättade nyligen att fyrtio procent av kristna gymnasieelever i kyrkans ungdomsgrupper slutar att gå i kyrkan efter studenten. Fyrtio procent! Det handlar inte bara om att de förlorar sin tro i en fientlig inställd universitetsmiljö. Nej, många lämnade sin tro redan i ungdomsgruppen men fortsatte att låtsas vara troende tills föräldrarna inte längre kunde bestämma över dem.

Jag tycker att kyrkan sviker dessa ungdomar. I stället för att ge dem träning i hur man försvarar den kristna tron, fokuserar vi på känslosamma

DISKUTERA

Varför tror du att så många studenter överger sin tro under eller precis efter gymnasiet? Vem eller vad bär skulden till det?

RELATIVISM

Relativism är uppfattningen att någonting är relativt snarare än absolut. Det vill säga att saken i fråga (en sanning, ett moraliskt värde, en egenskap) gäller endast i förhållande till någonting annat. Att vara rik är till exempel relativt. Jämfört med de flesta västerlänningar är du antagligen inte rik. Men jämfört med folket i Sudan är du fantastiskt rik! Däremot är det inte bara relativt sant att USA inte vann VM i fotboll 2010; det är absolut sant att de inte vann. Många människor i dag anser att moraliska principer och religiösa trosuppfattningar på sin höjd är relativa sanningar – sanna för dig men inte för mig, som det heter.

gudstjänstupplevelser, upplevda behov och underhållning. Det är inte konstigt att de blir tacksamma offer för universitetslärare och professorer som tar sikte på deras tro. På gymnasiet och universitetet blir studenter intellektuellt överfallna av alla möjliga sorters icke-kristna filosofier i nära förening med en förkrossande relativism och skepticism. Vi behöver träna våra ungdomar i krigföring. Hur vågar vi skicka dem obeväpnade in i en intellektuell krigszon? Föräldrar måste göra mer än att ta med barnen till kyrkan och läsa bibelberättelser för dem. Mammor och pappor behöver själva få träning i apologetik och på så vis enkelt kunna förklara för sina barn från tidig ålder och sedan

allt djupare varför vi tror som vi gör. Jag har ärligt talat svårt att förstå hur kristna par vågar sätta barn till världen i vår tid utan att få träning i apologetik som en självklar del av sitt föräldraskap.

Apologetiken kommer självfallet inte att kunna *garantera* att våra barn bevaras i tron. Det finns alla möjliga sorters moraliska och andliga faktorer som också

spelar in. En del av de effektivaste ateistsidorna på nätet drivs av tidigare kristna som fått träning i apologetik, men som ändå har övergett sin tro. Men när man tittar närmare på deras *argument* för att lämna den kristna tron, är dessa ofta ogenomtänkta och svaga. Jag såg nyligen en hemsida där någon räknade upp en lista med böcker som hade övertygat honom om att den kristna tron bara är humbug – följt av kommentaren att han hoppas få tillfälle att läsa dem någon gång! En del av dessa människor lägger sig ironiskt nog till med sysätt som är mer extrema och kräver mer lättrogenhet – till exempel att Jesus aldrig har funnits – än de konservativa uppfattningar som de en gång hade.

Men fastän apologetiken inte är någon garanti, kan den vara till stor hjälp. Under mina resor träffar jag även många människor som varit på vippen att lämna sin tro, men som har kommit tillbaka efter att ha läst en apologetisk bok eller lyssnat på någon debatt. Nyligen hade jag förmånen att få föreläsa vid Princetonuniversitetet i USA om argumenten för Guds existens, och efter min föreläsning kom en ung man fram till mig och ville prata. Med ett tydligt försök att hålla tårarna tillbaka, berättade han hur han några år tidigare hade kämpat med tvivel och stod i begrepp att lämna sin tro. Då gav någon honom en video med en av mina debatter. Han sade: ”Den räddade mig från att förlora min tro. Jag kan inte nog uttrycka min tacksamhet till dig.”

Jag sade: ”Det var Herren som räddade dig från fall.”

”Ja”, svarade han. ”Men han använde dig. Jag kan inte nog tacka dig.” Jag förklarade hur glad jag var för hans skull och frågade vad han hade för framtidsplaner. ”Jag tar examen i år”, berättade han. ”Sedan planerar jag att söka in vid ett teologiskt seminarium. Jag tänker bli pastor.” Tack gode Gud för segern i denne mans liv! När man har det svårt och Gud verkar långt borta, kan apologetiken hjälpa oss att minnas att tron inte grundar sig på känslor utan på sanning, och därför måste vi hålla fast vid den.

Avslutningsvis kommer apologetiska studier göra oss djupare och intressantare som människor. Den västerländska kulturen är så fruktansvärt ytlig och fixerad vid kändisar, underhållning, sport och självisk njutning. Studerar man apologetik kommer man bort från allt detta och in på livets djupaste frågor – frågor om Guds existens och natur, universums uppkomst, upphovet

DISKUTERA

Hur kan apologetiken hjälpa dig?

till moraliska värden, lidandets och onskans problem och så vidare. Under tiden man brottas med dessa frågor så förändras man själv.

Man blir mera genomtänkt och allmänbildad. Man lär sig tänka logiskt och analysera vad andra människor säger. I stället för att lite enfaldigt säga: "Så här tycker jag om det här – men det är ju bara min åsikt", kommer man att kunna säga: "Så här anser jag om det här, och skälen för det är..." Man får som kristen en djupare förståelse av de kristna sanningarna om Gud och världen och inser hur de passar ihop för att skapa en kristen världsbild.

3. *För att vinna icke-troende.* Många människor håller säkert med om vad jag sagt om apologetikens roll för att stärka troende, men de förnekar att den är till någon nytta för att vinna icke-troende för Kristus. "Ingen kommer till tro genom argument!" hävdar de.

I viss mån tror jag att dessa människor har fallit offer för felaktiga förväntningar. Med tanke på att endast en liten del av de människor som hör evangeliet tackar ja till det och börjar tro på Kristus, borde vi inte förvåna oss över att de flesta människor vägrar att låta sig övertygas av våra argument och bevis. Det ligger i sakens natur att vi borde förvänta oss att de flesta icke-troende ställer sig skeptiska till våra apologetiska argument, precis som de flesta förblir oberörda av korsets förkunnelse.

Kom dessutom ihåg att ingen med säkerhet vet vilken samlad effekt dessa argument har, eftersom ett frö sås och sedan vattnas om och om igen på olika sätt som vi inte ens kan föreställa oss. Man kan inte förvänta sig att en icke-troende människa bara ska ge efter så fort hon får höra våra apologetiska argument! Det är klart att hon kommer att göra motstånd! Tänk vad som står på spel för henne! Men vi sår och vi vattnar tålmodigt i hopp om att fröet med tiden kommer att gro och bära frukt.

Men varför, kan man fråga sig, ska man bry sig om den lilla minoritet som apologetiken fungerar på? För det första därför att varje människa är dyrbar i Guds ögon, en som Jesus har dött för. Precis som en missionär är kallad att nå ut till en okänd folkgrupp, så har en kristen apologet ansvaret att nå den minoritet av människor som tar till sig rationella argument och bevis.

För det andra har denna folkgrupp, trots att den är relativt liten till antalet, ett väldigt stort inflytande. En av dessa människor var C S Lewis. Tänk vilken påverkan hans omvändelse fortfarande har! Jag upplever att de som bäst tar

till sig mina apologetiska argument oftast brukar vara ingenjörer, medicinskt utbildade och jurister. Dessa hör till de mest inflytelserika när det gäller att påverka kulturen i dag. Om man når denna minoritet av människor, kan det ge rik skörd för Guds rike.

I vilket fall stämmer inte den generella slutsatsen att apologetiken inte är till någon nytta när man evangeliserar. Lee Strobel berättade nyligen att han tappat räkningen på hur många som kommit till tro genom hans böcker *Fallet Jesus* och *Fria eller fälla?*. Inte heller jag har upplevt att apologetiken är helt verkningslös när man evangeliserar. Vi får gång på gång glädjen att se människor överlåta sig till Kristus genom vår presentation av evangeliet i nära förening med apologetik.

Efter att ha hållit något föredrag om argumenten för Guds existens eller bevisen för Jesu uppståndelse, avslutar jag ibland med en överlåtelsebön där människor får möjlighet att lämna sitt liv åt Kristus. Den uppföljande enkäten visar hur många som gjort denna överlåtelse. Helt nyligen genomförde jag en talarresa bland några av universiteten i delstaten Illinois, och till vår stora glädje fann vi att studenter avgjorde sig för Kristus vid nästan varje föredrag. Jag har till och med sett studenter komma till tro bara genom att lyssna till ett försvar för det kosmologiska argumentet (som jag kommer att förklara längre fram i boken)!

Det har också varit jättespännande att höra berättelser om hur folk har kommit till tro genom att läsa någonting som jag har skrivit om apologetik. Efter attackerna den 11 september 2001 har jag fått förmånen att debattera med muslimska apologeter vid olika universitet i Kanada och USA. Nyligen fick vi ett telefonsamtal hemma tidigt en lördagsmorgon. Den okända rösten i andra änden sade: ”Hallå! Det här är Said al-Islam som ringer från Oman!” Han förklarade att han i all hemlighet hade tappat sin muslimska tro och

SKEPTIKERNAS APOSTEL

C S Lewis (1898–1963) avfärdade som tonåring kristen tro av både personliga och intellektuella skäl. Men som lärare i engelska vid Oxforduniversitetet i tjugo- och början av trettioårsåldern kom han i kontakt med författare och vänner som lade fram övertygande argument först för teismen och sedan för den kristna tron. Lewis blev kristen och började använda sin intellektuella och litterära begåvning för att formulera och försvara en kristen världsåskådning. Han blev en av de mest inflytelserika kristna apologeterna i sin generation. Hans böcker har sålts i mer än ett hundra miljoner exemplar världen över.

blivit ateist. Men nu hade han, efter att ha läst ett antal kristna apologetiska böcker som han beställt från Amazon, börjat tro på Gud och var på vippen att överlåta sig till Kristus.

Han hade tagit starkt intryck av bevisen för Jesu uppståndelse och ringde till mig därför att han fortfarande hade några frågor kvar som han behövde få besvarade. Vi talade i en timme, och jag kunde förnimma att han innerst inne redan trodde. Men han var försiktig och ville vara säker på att han hade alla bevis på plats innan han medvetet tog steget. Han förklarade för mig: ”Du förstår säkert att jag inte kan uppge mitt rätta namn. I mitt land måste jag leva ett slags dubbelliv, eftersom jag annars skulle bli dödad.” Jag bad med honom att Gud skulle fortsätta att leda honom in i sanningen, och sedan sade vi adjö. Du kan tänka dig hur tacksam jag var till Gud att han använde dessa böcker – och internet! – i den här mannens liv! Det finns mängder av liknande berättelser, men vi får förstås aldrig reda på de flesta av dem.

När apologetiken presenteras på ett övertygande sätt och kombineras på ett finkänsligt sätt med en presentation av evangeliet och ett personligt vittnesbörd, då behagar det den helige Ande att använda det för att leda människor till tro.

Hur man får ut mesta möjliga av boken

Den här boken är tänkt att vara en slags träningshandbok för att rusta oss att uppfylla uppmaningen i Första Petrusbrevet 3:15. Det är alltså en bok som inte bara ska läsas utan *studeras*. Man kommer att stöta på ett antal argument som jag har ställt upp stegvis, så att de ska vara lätta att lära sig utantill. När vi går igenom och behandlar varje argument, lägger jag fram ett eller flera skäl till att varje steg i argumentet är sant. Sedan går jag igenom och behandlar de vanligaste invändningarna mot varje steg och visar hur man kan bemöta dem. På så vis är man redan i förväg beredd på eventuella frågor som man kan stöta på när man vittnar om sin tro.

Anta till exempel att vi ser följande argument:

1. Alla människor är dödliga.
2. Sokrates är en människa.
3. Alltså är Sokrates dödlig.

Detta är vad man brukar kalla ett logiskt giltigt argument. Det betyder att om steg 1 och 2 är sanna, då är slutsatsen 3 också sann.

Logiken är ett uttryck för Guds tänkande (Joh 1:1). Den beskriver hur en i högsta grad rationell varelse resonerar. Det finns inte mer än runt nio logiska grundregler. Så länge man följer de logiska reglerna, *garanterar* dessa att om de olika stegen i ett argument är sanna, då är slutsatsen också sann. Man kan därför säga att sanningen i slutsatsen *följer logiskt* av argumentets steg.

Frågan blir då: Är steg 1 och 2 i ovanstående argument *sanna*? Till stöd för steg 1 skulle vi kunna lägga fram vetenskapliga och medicinska belägg för att alla människor är dödliga. Till stöd för steg 2 skulle vi kunna hänvisa till historiska belägg för att bevisa att Sokrates var människa. Längs vägen skulle vi ta upp eventuella invändningar mot 1 och 2 och försöka bemöta dem. Till exempel skulle någon kunna bestrida steg 2, därför att man tror att Sokrates bara är en mytisk gestalt och ingen riktig människa. Vi måste då visa varför beläggen tyder på att denna uppfattning är fel.

Steg 1 och 2 i argumentet kallas för *premiss*. Om vi följer de logiska reglerna och våra premisser är sanna, då måste vår slutsats också vara sann.

Nu kan en ihärdig skeptiker bestrida varje slutsats genom att helt enkelt bestrida någon av premisserna. Man kan inte tvinga någon att acceptera slutsatsen, så länge denne är beredd att betala vad det kostar att avvisa någon av premisserna. Vad man däremot kan göra är att höja insatsen för att avvisa slutsatsen genom att ge goda belägg för att premissen är sann.

Någon som till exempel bestrider den andra premissen i ovanstående argument ansluter sig till en historisk skepticism som de flesta professionella historiker skulle anse vara obefogad. Således kan man om man så vill avvisa den andra premissen, men då på bekostnad av att man framstår som en knasboll. En sådan person kan knappast fördöma någon som faktiskt godtar den andra premissen och kalla denne för irrationell.

När vi således lägger fram apologetiska argument för en viss slutsats, vill vi i möjligaste mån höja insatsen för att bestrida denna slutsats. Vi vill hjälpa icke-troende att förstå vad det kostar dem rent intellektuellt att motsätta sig

PREMISS

De steg i ett argument som leder fram till slutsatsen kallas för argumentets premisser.

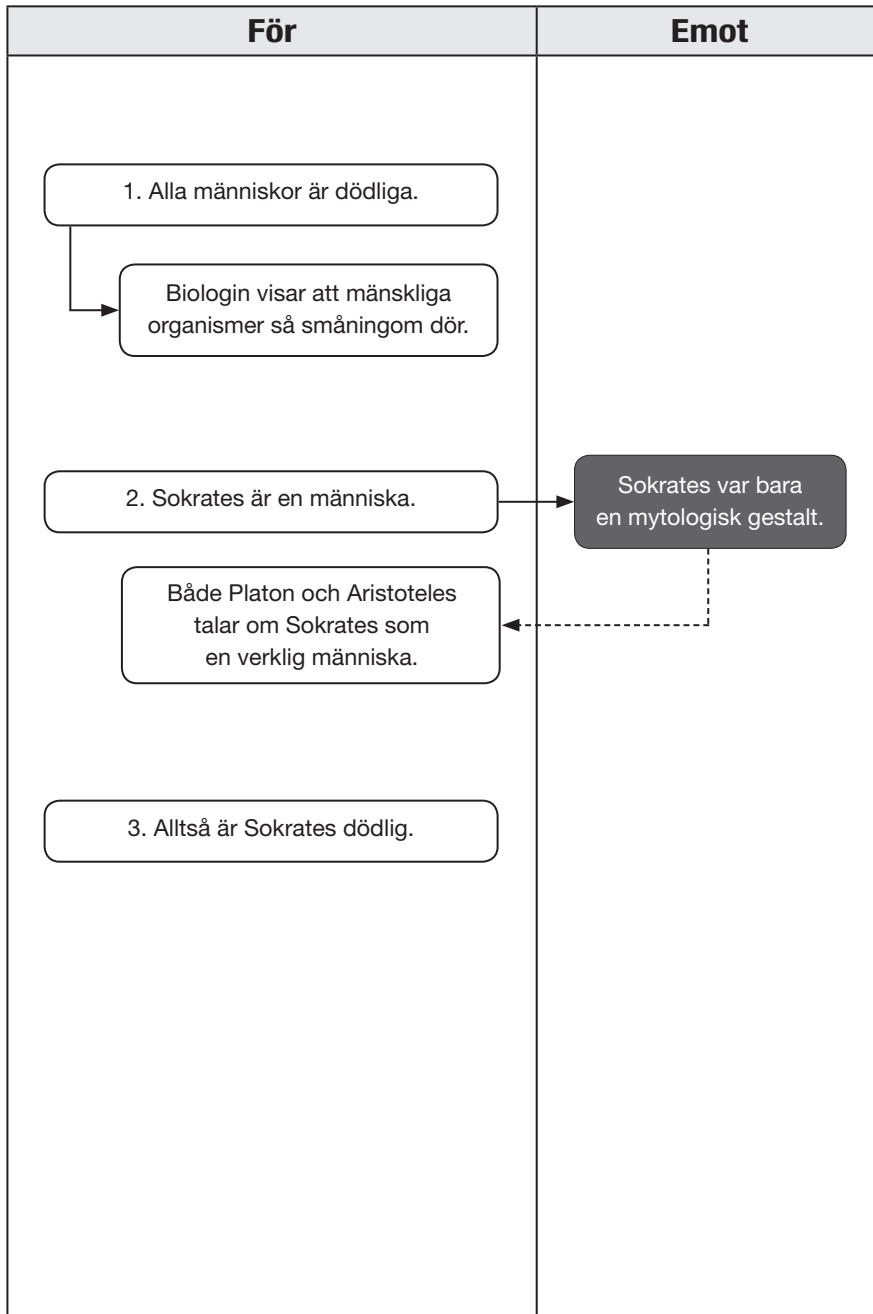
slutsatsen. Även om de *själva* är beredda att betala den kostnaden, så kan de åtminstone komma till klarhet om varför *vi* inte är tvingade att betala den. Därmed kan man få dem att sluta förlöjliga kristna för att vara irrationella eller inte ha någon grund för vad de tror på. Om han *inte* är beredd att betala den kostnaden, då har han möjlighet att ändra sig och börja acceptera den slutsats vi argumenterar för.

När jag lägger fram argumenten och bevisen i den här boken, har jag försökt att hålla det så *enkelt* som möjligt utan att *förenkla*. Jag tar upp de starkaste invändningarna mot mina argument och försöker besvara dem. Ibland kanske innehållet känns nytt och svårt för dig. I så fall skulle jag uppmuntra dig att ta det hela i mindre portioner som är lättare att smälta. Det kan också vara bra att vara med i en mindre grupp där man kan diskutera argumenten. Ha inte dåligt samvete om du inte håller med mig på varje punkt. Jag vill att du ska tänka själv.

I slutet av de flesta kapitel finns ett flödesdiagram över argumentet eller en disposition över det resonemang som förs i kapitlet. Låt mig förklara hur man använder flödesdiagrammet. Diagrammet har en vänsterkolumn med rubriken "För" som innehåller huvudflödet med mina argument. Den högra kolumnen med rubriken "Emot" visar invändningar som motståndare till argumentet kan komma med. Pilarna som löper fram och tillbaka mellan kolumnerna visar olika svar som kan ges för och emot. Dessa diagram hjälper dig att se helheten.

Ta till exempel flödesdiagrammet på nästa sida.

I den vänstra kolumnen ser vi den första premissen i argumentet: "Alla människor är dödliga." Följer man pilen finner man det belägg som ges till stöd för denna premiss. I det här fallet finns det inga invändningar mot denna premiss, vilket gör att kolumnen "Emot" står tom. I kolumnen "För" kommer sedan den andra premissen: "Sokrates är en människa." Här har skeptikern en invändning, och således finner vi i kolumnen "Emot" svaret: "Sokrates var bara en mytisk gestalt." Följer man pilen finner man svaret på denna invändning, som kort och koncist ger det historiska belägget för att Sokrates var en riktig människa. Lagg märke till att man bara ger en mycket kort sammanfattning. Att läsa flödesdiagrammen kan aldrig ersätta själva studiet av argumenten så som de framställs i texten. Flödesdiagrammen med argumenten hjälper dig bara att se helheten.

EXEMPEL PÅ DIAGRAM ÖVER ETT ARGUMENT

Skulle du inte vilja kunna försvara din tro på ett intelligent sätt? Skulle du inte vilja kunna några argument på dina fingrar för att ge till någon som säger att kristna inte har några goda skäl att tro som de gör? Är du inte trött på att känna dig rädd och modlös inför icke-troende?

I så fall ska du läsa vidare! Jag är glad att du har valt den här boken och vill lära dig att försvara din tro, alltid beredd att ge skäl för det hopp vi har.